

Bedenkingen bij het ontwerpbesluit ‘Gezelschapsdieren’, d.d. 09-03-2011

Ingebracht op 9 april 2011 namens het Platform Verantwoord Huisdierenbezit (PVH)

Geachte heer/mevrouw,

Onderstaand treft u een aantal bedenkingen en overwegingen aan die worden ingebracht namens de bij het Platform Verantwoord Huisdierenbezit (PVH) aangesloten organisaties. Het spreekt voor zich dat het PVH en de aangesloten organisaties gaarne bereid zijn een en ander mondeling toe te lichten en, voor zover dat aan de orde is, de onderbouwende gegevens en documenten aan te leveren.

artikel	lid	
3	1	<p>- Waarom is het “inkopen, anders dan op kleine schaal voor eigen houderij” niet meegenomen in deze regeling?</p> <p>- Er loopt momenteel een stroom van asiël- en zwerfhonden uit Zuid-Europese landen waarbij voor het transport van de dieren vooral gebruik wordt gemaakt van goedwillende meewerkende toeristen en de honden bij aankomst worden overgedragen aan hun nieuwe eigenaren.</p>
3	2	<p>- U kiest ervoor de werking van dit besluit te beperken tot het bedrijfsmatige deel van de sector (een zekere omvang en een zekere regelmaat). U gaat er aan voorbij dat het merendeel van deze dieren in handen is van (en gefokt/gekweekt wordt door) niet-bedrijfsmatigen. U laat daarmee na de relevante elementen van de normstelling in dit besluit op deze groep van toepassing te verklaren.</p> <p>- U stevent daarmee opnieuw af op dezelfde troebele situaties die eigen waren aan de werking van het HKB 1999. In de honden- en kattensector was men na het HKB 1999 druk doende om toch vooral niet bedrijfsmatig te zijn of te lijken om daarmee geen last te hebben van ‘belemmerende regelgeving’.</p> <p>- De aanvankelijke intentie, ook van het HKB 1999, was toch ‘dierenwelzijn’, waarom dan het beperken van deze AMvB tot degenen die bereid zijn deel te nemen aan ‘de witte economie’ ?</p>
3	2 a. b.	<p>- Op grond van welke overwegingen laat u expliciet het winstoogmerk buiten beschouwing wanneer het om honden en katten gaat? Er worden jaarlijks circa 40.000 rashonden (met stamboom) verkocht waarmee een omzetbedrag van meer dan dertig miljoen euro wordt gerealiseerd.</p> <p>- Wie twee nestjes rashonden per jaar fokt mag al gauw rekenen op 10.000 euro of zelfs beduidend meer aan bruto-inkomsten. Juist in het ongeschoolde-hobbyisten-deel van de sector is de (financiële) verleiding groot om de grenzen van de eigen houderij-mogelijkheden op te zoeken (en te overschrijden) om dat ene extra nestje te fokken. Daarentegen zal de fokker van jaarlijks 25 ‘Boomers’ met een bruto-omzet van (beduidend) minder dan 10.000 euro wèl onder de regeling vallen</p> <p>- Voor de ‘overige gezelschapsdieren’ geldt blijkens de toelichting (pag. 4) als indicatie voor bedrijfsmatigheid:</p> <ul style="list-style-type: none"> * gezelschapsdieren worden gefokt anders dan voor uitbreiding van het aantal gezelschapsdieren binnen het eigen huishouden of de directe familie- en vriendenkring; * gezelschapsdieren worden verkocht aan anderen dan familie en vrienden; * ruimtes zijn speciaal ingericht voor de onder dit besluit vallende activiteiten; <p>Er lijkt hier sprake van een uiterst merkwaardige tweedeling tussen ‘honden en katten’ enerzijds en ‘overige gezelschapsdieren’ anderzijds. Het zou niet meer dan reëel en fair zijn indien u dezelfde criteria hanteert bij honden en katten die ook voor de overige soorten gezelschapsdieren gelden.</p> <p>- Voor nogal wat diersoorten zijn ‘ruimtes speciaal ingericht voor de onder dit besluit vallende</p>

activiteiten' een essentiële voorwaarde voor 'verantwoord houden'. Bovendien, bij nogal wat soorten is de nakomelingschap zo groot dat een doorsnee burger familie en vrienden tekort komt om de aanwas nog binnen dit soort regels af te zetten.

- 4   2   - Het is verboden de in artikel 3, eerste lid aangegeven activiteiten te verrichten buiten een in artikel 5 aangemelde inrichting. Tot zover lijkt het redelijk.
- Wat daarna de rol van de **woonplaats van de houder** is, wordt niet duidelijk. Het mag op beide plekken, in zijn woonplaats en in de aangemelde inrichting elders? Of mag de bedoelde inrichting alleen maar in de eigen woonplaats?
- De toelichting biedt daar ook geen uitkomst. Bedrijfsmatige fokkers en handelaren mogen kennelijk niet op beurzen en tentoonstellingen verkopen, dat sluit aan bij het gestelde omtrent de aangemelde inrichtingen.
- Hoe en wanneer kent u de status 'bedrijfsmatig' toe aan de hobbyist die zijn aanwas-overschotten wil afzetten bij collega's die de beurs of tentoonstelling van zijn vereniging bezoeken?
- En als u daar al te gretig in bent, waar denkt u dat diezelfde dieren dan blijven? Gaan die via internet naar 'zomaar mensen' die willen weten of het houden van deze vaak bijzondere dieren zo leuk is als het lijkt?
- 7   3   - Het is maar zeer de vraag of het gedurende twee jaar bewaren van kopieën van inentingsbewijzen van de dieren die wèl zijn gevaccineerd enige beveiliging biedt tegen nalatige fokkers en handelaren
- Alleen bij grove grootschalige overtreding van de regels zou het kunnen opvallen bij de handhavers, dat er een verschil is tussen de stapel kopieën en de omzet aan dieren.
- Daar komt bij dat de dierenpaspoorten (vaccinatieboekjes) ongeschikt zijn om kopieën als 'sluitend bewijs' te maken: de identiteitsgegevens van het dier staan op een andere pagina dan de rapportage van de toegepaste vaccinaties.
- Daarmee ontstaat er een zinledige administratieve verplichting, een ongewenste toename van regeldruk.
- 8   1   - De eis van vakbekwaamheid (eigenlijk een minimaal kennisniveau), evenals de overige op het dier betrekking hebbende artikelen, zouden voor alle fokkers moeten gelden. Op de eerste plaats voor de soorten waarvan het al dan niet fokken voortkomt uit welbewuste en gerichte keuzes van de houder (zoals honden en katten).
- Hoe, en in welke regeling, gaat u ervoor zorgen dat deze randvoorwaarden ook gaan gelden voor het merendeel (hobbymatige deel) van de sector?
- 9   2   - De gebezigde open formuleringen maken het voor de handhavers moeilijk om vast te stellen hoe goed, goed genoeg is. De oplossing hiervoor kan worden ontleend aan door soortspecialisten opgestelde Gidsen Goede Praktijken (normbladen).
- Dan blijven er de onderling strijdige doelen. Uitsluitend als voorbeeld: er zijn soorten die omwille van hun fysiologische en ethologische behoeften, en dus hun welzijn, (art. 9, lid 2.b) een bodembedekking verlangen die niet eenvoudig te reinigen of te desinfecteren is (art. 9, lid 2.d).
- Daarnaast zijn er de onvolledigheden in de doelvoorschriften. Zo zijn er soorten waarvan de moederdieren de behoefte hebben zich te kunnen afzonderen van hun kroost, dat geldt onder andere voor de kat (art. 9, lid 2.h)
- 10   2   - De ingewikkeldheid van de sociale behoeften van het dier, afgezet tegen de gezondheidsbelangen van het dier (en zijn sociale groep) en de veterinaire afweging daarbij, maken een al te stellige 'keuze bij voorbaat' voor solitaire huisvesting contraproductief.

- 14 - Het hier verlangde dagelijks doorbrengen van “tijd” buiten zijn verblijfsruimte gaat uit van de veronderstelling dat de verblijfsruimte niet voldoet aan het gestelde in artikel 9.
- Daarmee worden onaanvaardbare houderij-situaties gelegaliseerd, immers houder zal altijd uitleggen dat de hond niet de hele dag in zijn hok zit dat aan de minimumafmetingen voldoet. Die brengt ook nog dagelijks “tijd” buiten zijn verblijf door. Geen enkele handhaver is in staat vast te stellen hoeveel “tijd” per individuele hond nodig is en wordt aangeboden.
- Beter dan dit soort op veronderstellingen gebaseerde regelgeving, is het doen vaststellen door de handhaver of het totale pakket aan houderij-omstandigheden voldoet aan de geest van het gestelde in artikel 9. Daarbij is het aan de houder om zijn invulling te kiezen en aan de handhaver daarin de historisch gegroeide normen in te brengen. Leidend in de regeling zou het welzijn van het dier moeten zijn, niet het antropomorfe gevoel van enige maatschappelijke groepering.
- 15 1 - Het verstrekken van schriftelijke informatie lijkt wat achterhaald in het huidige digitale tijdperk. Dat neemt niet weg dat de verkoper de morele plicht heeft de koper adequaat te informeren over het dier dat hij koopt. Het uitreiken van bijsluiters bergt het risico in zich te verworden tot een formaliteit ‘om aan de wettelijke verplichting te voldoen’.
- Het lijkt zinloos om ‘briefjes bij geleverde dieren’ uit te delen indien er geen inhoudelijke toetsing plaats vindt op de inhoud en de kwaliteit van de overgebrachte informatie en de mate waarin de koper ook daadwerkelijk wordt bereikt met die boodschap.
- 15 3 - Het hier aangereikte punt van de kosten die gemoeid gaan met het houden van het gezelschapsdier is lastig. Behalve de reguliere onderhoudskosten zijn er de **’mogelijke reparatiekosten’** waarover maar moeilijk betrouwbare cijfers te verkrijgen zijn. Voor rashonden bijvoorbeeld kunnen die aanzienlijk zijn, echter ze verschillen zeer per ras.
- 20 - Op zich, in grote lijnen, een loffelijk artikel. Jammer is dat het volledig voorbij gaat aan de realiteit van de fokkerij van gezelschapsdieren. Bedrijfsmatigen mogen geen dieren fokken ten koste van de moederdieren of ten koste van het welzijn van de nakomelingschap. Echter, het merendeel van de gezelschapsdieren wordt gefokt door degenen die buiten deze regeling vallen.
- Dat betekent dat de enkele bedrijfsmatige fokker die zich te buiten gaat aan het fokken van ‘erfelijk zieke dieren’ en ‘dieren met onvoldoend welzijn’ nu aan banden wordt gelegd. Voor het merendeel van de bedrijfsmatige fokkers vallen hun economische belangen voor een groot deel samen met de welzijnsbelangen van hun dieren. De regeling lost dus slechts voor een heel klein deel de problemen op van de dieren die ten gevolge van de fokkerij en selectie met gebrek aan welzijn moeten leven.
- Hoe, en in welke regeling gaat u ervoor zorgen dat deze randvoorwaarden ook gaan gelden voor het hobbymatige deel van de sector?

Namens het Platform Verantwoord Huisdierenbezit (PVH),

Ir. Ed.J.Gubbels.